

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона је члан 97. тачка 6) Устава Републике Србије, према којој Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања привредних и других делатности, тачка 9), према којој Република Србија уређује и обезбеђује одрживи развој, тачка 12) према којој Република Србија уређује и обезбеђује: развој Републике Србије, политику и мере за подстицање равномерног развоја појединих делова Републике Србије, укључујући и развој недовољно развијених подручја и тачка 17) према којој Република Србија уређује и обезбеђује и друге односе од интереса за Републику Србију.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о ефикасном коришћењу енергије („Службени гласник РС”, број 25/13 – у даљем тексту: Закон) први пут је у правном систему Републике Србије регулисана област енергетске ефикасности и ефикасног коришћења енергије, дефинисани су механизми за спровођење политике енергетске ефикасности као стратешког опредељења Републике Србије. Закон је послужио и као темељ за усклађивање са регулативом ЕУ у овој области. У процесу приступања Европској унији и у својству потписника Уговора о оснивању Енергетске заједнице, Република Србија је у обавези да пренесе регулативу ЕУ у области ефикасног коришћења енергије у домаћи правни систем. Закон је приликом доношења усклађен са Директивом 2006/32/ЕЗ о енергетској ефикасности у крајњој потрошњи и енергетским услугама, Директивом 2010/30/ЕУ о навођењу потрошње енергије и других ресурса код производа који утичу на потрошњу енергије путем означавања и стандардних информација о производу и са Директивом 2010/31/ЕУ о енергетским својствима зграда.

Од доношења Закона прошло је скоро шест година током којих су донета два Акциона плана за енергетску ефикасност Републике Србије и више од 30 подзаконских аката неопходних за спровођење Закона, и то: правилник који се односи на прикупљање података неопходних за праћење спровођења Акционог плана, уредба и 13 правилника из области означавања енергетске ефикасности производа који утичу на потрошњу енергије (за 13 врста производа), правилник којим се прописују минимални критеријуми у поступку јавне набавке добара, као и правилник којим се прописују модели уговора о енергетским услугама за примену мера побољшања енергетске ефикасности када су корисници из јавног сектора. У циљу уређивања функционисања Буџетског фонда за унапређење енергетске ефикасности донете су четири уредбе и три правилника, а ради успостављања и почетака примене система енергетског менаџмента једна уредба и шест правилника. У области минималних захтева енергетске ефикасности за енергетска постројења и системе, донети су по једна уредба и правилник. Донета су и два

правилника који се односе на периодичну обавезу контроле рада система за грејање који садрже котлове, односно система за климатизацију.

Кроз рад на изради подзаконских аката, као и праћењем примене Закона и подзаконских аката, уочено је да бројна решења у Закону треба изменити, допунити или унапредити, па је формирана радна група са задатком да припреми Нацрт закона о изменама и допунама Закона (у даљем тексту: Нацрт закона). У раду радне групе поред представника Министарства учествовали су и представници Сталне конференције градова и општина и Привредне коморе Србије.

Неке измене и допуне Закона биле су неопходне ради усклађивања са регулативом ЕУ у области енергетске ефикасности која је измењена у односу на време када је Закон донет. Тако је уместо Директиве 2006/32/ЕЗ о енергетској ефикасности у крајњој потрошњи и енергетским услугама ступила на снагу Директива 2012/27/ЕУ о енергетској ефикасности од 25. октобра 2012. године. Директива 2010/31/ЕУ о енергетским својствима зграда у међувремену је претрпела знатне измене и допуне, док је Директива 2010/30/ЕУ о навођењу потрошње енергије и других ресурса код производа који утичу на потрошњу енергије путем означавања и стандардних информација о производу – стављена ван снаге Уредбом Европског парламента и Савета 2017/1369 од 4. јула 2017. године. Потпуно усклађивање са кровном Директивом 2012/27/ЕУ о енергетској ефикасности у овом тренутку није могуће, него се планира да буде спроведено доношењем новог закона.

У делу Закона који се односи на еко-дизајн производа који утичу на потрошњу енергије, није било могуће донети законом предвиђена подзаконска акта због тога што је у члану 42. Закона непотпуно наведен правни основ за њихово доношење. Према наведеном члану, подзаконске акте из области еко-дизајна производа доноси министар надлежан за послове енергетике. Међутим, да би одговарајућа регулатива ЕУ из ове области, пре свега Директива 2009/125/ЕЗ о еко-дизајну могла да се пренесе у домаћи правни систем, неопходно је донети најпре Уредбу Владе, а потом, за посебне врсте производа, и подзаконске акте министра надлежног за послове енергетике.

Преношење у правни систем Републике Србије прописа из области еко-дизајна производа који утичу на потрошњу енергије предвиђено је Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније а битно је и због заштите нашег тржишта од енергетски неефикасних производа.

Нацртом закона извршено је усклађивање и са изменама Директиве 2010/31/ЕУ о енергетским својствима зграда у погледу промењених вредности капацитета уређаја који подлежу обавезној периодичној контроли - система за грејање чији је један од елемената котла, као и система за климатизацију.

Изменама и допунама у Нацрту закона које се односе на систем енергетског менаџмента, на праћење спровођења Акционог плана за енергетску ефикасност Републике Србије, на минималне захтеве енергетске ефикасности за енергетска постројења и системе, на контролу рада система за грејање и система за климатизацију, као и на енергетске услуге, поправљају се постојећа законска решења и формулације на основу искустава стеченог у досадашњој примени Закона и подзаконских аката и на основу предвиђања могућности боље примене Закона.

На тај начин стварају се бољи услови за даљи развој и унапређивање спровођења политике енергетске ефикасности.

Више одредаба Закона Нацртом закона су измењене или допуњене да би се побољшале формулације, или поправио редослед одредаба, ради лакшег праћења и разумевања текста Закона. Неке измене и допуне биле су неопходне ради усклађивања са изменама других закона који су у међувремену ступили на снагу.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Нацрта закона мења се члан 1. Закона којим се дефинише предмет уређивања Закона, тако што су брисани минимални захтеви енергетске ефикасности у испоруци природног гаса, сагласно изменама у члану 45. став 1. Закона.

Чланом 2. Нацрта закона врше се термилошке измене у члану 3. Закона ради усклађивања са терминима коришћеним у Стратегији развоја енергетике Републике Србије до 2025. године са пројекцијама до 2030. године („Службени гласник РС”, број 101/15).

Чланом 3. Нацрта закона врше се измене и допуне у члану 4. Закона. У ставу 1. се прецизира се ко су корисници енергије у складу са Законом тако што се додаје да су корисници и јавна предузећа, а у области саобраћаја се прецизира да се Закон односи само на друмски саобраћај. У ставу 2. извршено је термилошко усклађивање са Законом о енергетици („Службени гласник РС”, број 145/14), тако што Законом у смислу ефикасног коришћења енергије обухвата сектор снабдевања енергије.

Чланом 4. Нацрта закона мења се члан 5. Закона који се односи на значење израза. Додати су изрази: енергетска санација зграда, ИСЕМ, испорука топлотне енергије, јавни објекат, MVP (Monitoring And Verification Platform), пружалац енергетске услуге, СЕМИС и систем за грејање. Дефиниција израза „енергетска санација зграда” преузета је из Закона о становању и одржавању зграда („Службени гласник РС”, број 104/16). Изрази: „ИСЕМ” и „MVP (Monitoring And Verification Platform)” јесу називи информационих система чију примену Нацрт закона као новину предвиђа, док је изразом „СЕМИС” назван информациони систем који је и до сада постојао у Закону - у члану 15. став 1. тачка 2).

Изрази „дистрибутивни систем” и „дистрибутер енергије” брисани су ради усклађивања са Законом о енергетици, а с обзиром на нови став 2. у члану 5, према којем остали изрази који се користе у овом закону имају значење одређено Законом о енергетици. Изрази: „ESCO” и „уговарање енергетског учинка” брисани су зато што су њихове дефиниције делом сувишне а делом пребачене у члан 67. Закона. Термин „уговор о финансирању од треће стране” брисан је јер не постоји у новој Директиви 2012/27/ЕУ о енергетској ефикасности.

У истом члану промењена је дефиниција 15 израза. Дефиниције израза: заступник, испорука на тржишту, испоручилац, произвођач и увозник промењене су ради усклађивања са Законом о техничким захтевима за производе. Дефиниција израза „енергија” усклађена је са Законом о енергетици у погледу дефиниције енергената, а потпуно усклађивање није било могуће из разлога што по овом закону енергија обухвата и енергенте у складу са Директивом 2012/27/EУ о енергетској ефикасности. Дефиниција израза „реконструкција” преузета је из Закона о планирању и изградњи. Дефиниције осталих израза измењене су ради тачнијег изражавања и бољег усклађивања са текстом Закона.

Редослед тачака у овом члану усклађен је са местом у азбучном реду почетног слова израза.

Чланом 5. Нацрта закона мења се и допуњује члан 9. Закона који се односи на спровођење Акционог плана за енергетску ефикасност у Републици Србији (у даљем тексту: Акциони план) ради прецизнијег формулисања улоге и одговорности министарства надлежног за послове енергетике (у даљем тексту: Министарство) и јавног сектора у праћењу спровођења Акционог плана. Додато је да се извештавање о спровођењу Акционог плана врши и путем MVP информационог система чија је дефиниција додата у члану 5. Закона.

Чланом 6. Нацрта закона мења се члан 15. Закона који се односи на овлашћења Министарства у складу са Законом, пре свега у спровођењу система енергетског менаџмента. Прецизирана су овлашћења Министарства на основу сагледавања његове улоге у примени система енергетског менаџмента.

Чланом 7. Нацрта закона мења се члан 16. Закона којим се дефинишу обвезници система енергетског менаџмента (у даљем тексту: обвезници система). Прецизирано је да у обвезнике система спадају јавна предузећа ако прелазе граничну потрошњу енергије и додато да у обвезнике система спадају градске општине са преко 20.000 становника. Предвиђено је да се актом Владе прописују гранична вредност потрошње, односно начин и услови под којима се дефинишу обвезници система из јавног сектора.

Чланом 8. Нацрта закона мења се члан 17. Закона који се односи на циљеве уштеде енергије обвезника система и граничну вредност потрошње енергије на основу које се одређују која привредна друштва и јавна предузећа су обвезници система. Прецизирано је да се гранични праг потрошње енергије за обвезнике система обрачунава на годишњем нивоу. Према новом ставу 2. овог члана, министар надлежан за послове енергетике (у даљем тексту: Министар) прописује начин прорачуна годишње потрошње енергије из става 1. овог члана. Према новом ставу 3, привредна друштва и јавна предузећа дужна су да изврше прорачун годишње потрошње енергије на начин прописан у ставу 2. овог члана који за на захтев достављају Министарству.

Чланом 9. Нацрта закона мења се члан 18. Закона којим су дефинисане обавезе обвезника система. У ставу 1. промењен је редослед одредаба, а код неких

прецизиране и формулације. Већи део одредаба ст. 2-7. из постојећег члана 18. пребачене су у друге чланове (који следе). У новом ставу 2. наводи се обавеза обвезника система из јавног сектора да редовно, а најмање једном месечно, уносе у информациони систем ИСЕМ податке о потрошњи енергије и воде у јавним објектима који су у њиховој надлежности. Према новом ставу 3, обвезници система из јавног сектора дужни су да планирају средства за спровођење мера дефинисаних програмом и планом енергетске ефикасности и за индиректне кориснике буџетских средстава над којима врше законом утврђена права у погледу финансирања текућег и инвестиционог одржавања објеката. У новом ставу 4. наведено је да Влада ближе уређује обавезе обвезника система, а у ставу 5. да министар прописује врсте овлашћења за приступ, начин и правила коришћења информационих система СЕМИС и ИСЕМ, као и техничке и друге услове за њихово коришћење.

Чланом 10. Нацрта закона после члана 18. Закона додају се нови чл. 18а и 18б. Одредба става 1. у члану 18а је постојећа одредба става 1. у члану 19. Закона. Одредбе ст. 2-4. у члану 18а Нацрта закона се сада налазе у члану 18. Закона. Новина је да министар прописује ближе услове за именовање енергетских менаџера не само према врсти обвезника система него и према врсти лиценце енергетског менаџера. Члан 18б се односи на годишњи извештај обвезника система. Одредбе члана 18б су се сада налазе у члану 18. Закона.

Чланом 11. Нацрта закона мења се члан 19. Закона који се односи на енергетског менаџера. У ставу 1. наведени су послови које енергетски менаџер извршава за обвезника система. Одредбе новог става 1. су по садржају исте као одредбе у садашњем члану 19. став 1. Закона, само су формулације поправљене. Став 2. је новина и односи се на обавезу енергетског менаџера из јавног сектора да доставља Министарству податке неопходне за праћење спровођења Акционог плана на начин и у роковима утврђеним прописом из члана 9. став 6. Закона.

Чланом 12. Нацрта закона мењају се назив члана и члан 20. Закона. Досадашњи назив, који гласи: „Овлашћени енергетски саветник”, измењен је и гласи: „енергетски саветник”. Измена овог израза доследно је спроведена у тексту Закона. Према садашњем члану 20. Закона, овлашћени енергетски саветник је физичко или правно лице уписано у регистар овлашћених енергетских саветника који води Министарство, а према изменама овог члана, енергетски саветник је физичко лице које има лиценцу енергетског саветника за област машинске технике, за област електротехнике или за област архитектуре. Друге одредбе члана 20. су делимично брисане (регистар у који се уписују енергетски саветници, енергетска ревизија), а делимично пренете у нови члан 20а.

Чланом 13. Нацрта закона после члана 20. додаје се нови члан 20а Закона који се односи на енергетски преглед. Према овом члану, енергетски преглед за обвезнике система спроводи правно лице које има запослен прописан број енергетских саветника одговарајуће струке. Министар прописује услове под којима правно лице може да спроводи енергетски преглед за обвезника система. Правно лице које је извршило енергетски преглед израђује извештај о спроведеном

енергетском прегледу који доставља обвезнику система и извод из извештаја о спроведеном енергетском прегледу који доставља Министарству. Обвезник система и правно лице које је извршило енергетски преглед дужни су да извештај о спроведеном енергетском прегледу чувају трајно и на захтев доставе на увид Министарству. Министар прописује обим и начин спровођења енергетског прегледа, садржај и начин достављања извода из извештаја о спроведеном енергетском прегледу.

Чланом 14. Нацрта закона бришу се називи чланова и чл. 21-23. Закона. Одредбе члана 21. пренете су у нови члан 20. Члан 22. Закона који се односи на услове које мора да испуњава правно лице да би обављало енергетски преглед за обвезнике система, брисан је због тога што према члану 20а став 2, Министар прописује услове под којима правно лице може да спроводи енергетски преглед за обвезника система. Члан 23. Закона који се односи на обавезе енергетског саветника брисан је јер је одредба првог става овог члана пребачена у члан 20а. Други став је брисан као сувишан због тога што се према новој концепцији енергетски преглед у складу са овим законом спроводи само за обвезнике система.

Чланом 15. Нацрта закона бришу се назив члана и члан 25. Закона који се односе на методологију за спровођење енергетског прегледа због тога што према новом члану 20а, став 6, Министар прописује обим и начин спровођења енергетског прегледа.

Чланом 16. Нацрта закона бришу се назив члана и члан 27. Закона чија је садржина пренета у нови члан 20а став 5.

Чланом 17. Нацрта закона после члана 28. Закона додају се нови чл. 28а и 28б. Члан 28а односи се на организацију за обуку и садржи делимично одредбе из садашњег члана 31. Закона. Новина је што Министар прописује не само услове у погледу кадрова, опреме и простора које испуњава организација за обуку, односно услове за издавање овлашћења за обуку, него и услове за обнављање овлашћења.

Члан 28б односи се на обуку за енергетског менаџера и енергетског саветника. У ставу 1. овог члана наводе се врсте обуке за енергетског менаџера: за област индустријске енергетике, за област енергетике зграда и за област енергетике јавног сектора. У ставу 2. наведене су врсте обуке за енергетског саветника: за област машинске технике, за област електротехнике и за област архитектуре. Остале одредбе овог члана преузете су из садашњег члана 31. Закона. Новина је што организација за обуку минимално једном годишње спроводи обуке за енергетског менаџера, односно енергетског саветника, за које, у случају недовољног броја пријављених полазника, недостајућа средства обезбеђује Министарство.

Чланом 18. Нацрта закона после члана 28. редни број и назив одељка бришу се као сувишни.

Чланом 19. Нацрта закона мењају се назив чланова и чл. 29. и 30. Закона. Нови назив члана 29. („Услови за полагање испита за енергетског менаџера”) боље одговара садржини члана. Што се тиче садржине, у тачки 1) додато је да испит за енергетског менаџера може полагати лице које има високо образовање струковних студија у научним областима машинства, електротехнике или технологије у обиму од 180 ЕСПБ. За лица из тачке 1) услов за полагање испита је да имају потврду о завршеној теоријској и практичној обуци за енергетског менаџера, а лица из тачке 2) морају имати и потврду о завршеној практичној обуци за енергетског менаџера.

Нови назив члана 30. Закона („Услови за полагање испита за енергетског саветника”) боље одговара садржини члана. У овом члану се наводи да лице које полаже испит за енергетског саветника, поред одговарајућег високог образовања и завршене обуке за енергетског саветника, треба да има одговарајућу лиценцу Инжењерске коморе Србије. У ст. 1-3. овог члана посебно су дефинисани услови за полагање испита за сваку врсту енергетских саветника из новог члана 28б.

Чланом 20. Нацрта закона бришу се назив члана и члан 31. Закона који се односи на обуку енергетских менаџера и енергетских саветника, зато што је садржина овог члана пребачена у нови члан 28а и делимично у нови члан 28б.

Чланом 21. Нацрта закона мењају се називи чланова и чл. 32. и 33. Закона. Нови назив члана 32. („Испит за енергетског менаџера и енергетског саветника”) боље одговара садржини члана. У погледу садржине, додате су врсте испита у складу са врстама обуке за енергетског менаџера и енергетског саветника које су наведене у члану 28б. Новина је да испит организује организација за обуку, да Министарство издаје уверење о положеном испиту само на захтев лица које је положило испит, као и да Министар прописује висину трошкова полагања испита на предлог организације за обуку.

У новом називу члана 33. избрисане су речи: „за обављање послова” као сувишне. Садржина члана је измењена тако што се наводе три врсте лиценце енергетског менаџера, у складу са врстама обуке из новог члана 28б став 1.

Чланом 22. Нацрта закона мењају се назив члана и члан 35. Закона. У називу су избрисане речи: „за обављање послова овлашћеног”, као сувишне. Садржина члана је измењена тако што су услови за издавање лиценце енергетског саветника из тачке 2)-3) избрисани, а додат је нови услов – три године радног искуства у обављању послова за које се тражи одговарајућа лиценца у складу са измењеним чланом 30. Закона.

Чланом 23. Нацрта закона мења се члан 42. Закона који се односи на еко-дизајн производа који утичу на потрошњу енергије. У ставу 1. наведено је да се производи који утичу на потрошњу енергије за које су прописани општи и посебни захтеви у погледу еко-дизајна, могу ставити на тржиште само ако испуњавају прописане захтеве. У ставу 2. наведен је правни основ за доношење акта Владе којим се ближе уређују општи и посебни захтеви у погледу еко-дизајна производа, а у ставу 3. правни основ за техничке прописе којима Министар прописује захтеве у погледу еко-дизајна за поједине врсте производа. Према последњем ставу 4,

провера испуњености захтева из става 1. овог члана за производе који се стављају у употребу у новоизграђеном објекту врши се приликом техничке контроле пројекта за грађевинску дозволу и техничког прегледа објекта.

Чланом 24. Нацрта закона мењају се назив члана и члан 43. Закона. Нови назив овог члана гласи: Сертификат о енергетским својствима зграде. У складу са називом, овај члан се односи на обавезу за зграде из јавног сектора са нето корисном површином преко 250 m² да имају сертификат о енергетским својствима зграде који се издаје се на начин предвиђен прописима којима се уређује изградња објекта и не може бити старији од десет година. Овај сертификат морају имати и остале зграде и делови зграда у случају купопродаје, промене намене и издавања у закуп. Прва страна сертификата о енергетским својствима зграде која садржи енергетски разред зграде, мора бити изложена на зградама из става 1. овог члана на уочљивом и за јавност јасно видљивом месту. Приликом оглашавања продаје или издавања у закуп зграде или посебног дела зграде, оглас садржи и информацију о енергетском разреду зграде.

Чланом 25. Нацрта закона мења се назив главе V. Закона у складу са садржином њених одредаба, тако да гласи: V. МИНИМАЛНИ ЗАХТЕВИ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ У ПРОИЗВОДЊИ, ПРЕНОСУ И ДИСТРИБУЦИЈИ ЕЛЕКТРИЧНЕ ЕНЕРГИЈЕ И ПРИЗВОДЊИ И ДИСТРИБУЦИЈИ ТОПЛОТНЕ ЕНЕРГИЈЕ. Из новог назива су брисани минимални захтеви енергетске ефикасности у транспорту и дистрибуцији природног гаса због тога што се одредбе ова глава више на њих не односе.

Чланом 26. Нацрта закона мења се назив одељка тако да гласи: 1. Енергетска ефикасност постројења и система, да би био у складу са садржином одредаба овог одељка.

Чланом 27. Нацрта закона мења се члан 45. став 1. Закона који се односи на минималне захтеве енергетске ефикасности енергетских постројења и система, ради прецизног навођења која енергетска постројења и системи морају да испуњавају минималне захтеве у погледу енергетске ефикасности. У ставу 2. истог члана, реч „ревитализована” замењена је речју „реконструисана”.

Чланом 28. Нацрта закона мењају се назив члана и члан 46. Закона. У називу се додају речи „и система”, због тога што се нови члан 46. односи на елаборат о енергетској ефикасности не само енергетских постројења, него и енергетских система. У ставу 1. наводе се енергетска постројења за која је приликом подношења захтева за енергетску дозволу потребно поднети елаборат о енергетској ефикасности. У ставу 2, у складу са измењеном одредбом члана 45. став 1, наводи се када се уз захтев за издавање грађевинске дозволе, односно решења о одобрењу, за извођење грађевинских радова за реконструкцију постојења, односно за изградњу и реконструкцију система, подноси елаборат о енергетској ефикасности. У ставу 3. прецизира се шта се доказује елаборатом о енергетској ефикасности, а у ставу 4. када елаборат о енергетској ефикасности мора

да садржи и техно-економску анализу у случају комбиноване производње електричне и топлотне енергије. Према ставу 5, Министар ближе прописује садржину елабората о енергетској ефикасности.

Чланом 29. Нацрта закона после члана 46. Закона додају се називи чланова и чл. 46а и 46б. Према новом члану 46а (са називом: „Израда елабората”), елаборат о енергетској ефикасности из члана 46. израђује привредни субјекат који израђује техничку документацију за изградњу/ реконструкцију постројења/ система/ делова система из члана 45. став 1. Закона.

Нови члан 46б (са називом: „Извештај о термотехничким испитивањима”) односи се на извештај о термотехничким испитивањима. У ставу 1. наводи се да инвеститор у року од шест месеци од дана добијања употребне дозволе подноси Министарству извештај о термотехничким испитивањима за нова или реконструисана постројења која се прецизно наводе. У ставу 2. наводи се шта обавезно садржи извештај о термотехничким испитивањима, односно у каквој је он вези са елаборатом о енергетској ефикасности. У ставу 3. наводи се да извештај израђује тело за оцењивање усаглашености акредитовано у складу са законом којим се уређује област акредитације, а у ставу 4. да Агенција за енергетику покреће поступак за одузимање енергетске дозволе у случају када инвеститор у прописаном року не поднесе извештај о термотехничким испитивањима, или када према извештају који је поднет нису испуњени прописани минимални захтеви енергетске ефикасности.

Чланом 30. Нацрта закона мења се члан 49. Закона тако што се у ставу 1. бришу речи: „на прописаном обрасцу”, што значи да више није прописана форма у којој субјекти из овог члана достављају Министарству обједињене статистичке податке о енергији испорученој купцима енергије. У складу с тим брише се став 3. истог члана, који се односио на поменути образац, као сувишан. Став 2. се мења тако што се у њему наводи да су снабдевачи енергије у обавези да на захтев Министарства доставе податке о потрошњи енергије појединих купаца енергије.

Чланом 31. Нацрта закона мења се члан 53. Закона. Према ставу 1. новог члана, снабдевачи електричне енергије, природног гаса и/ или воде дужни су да једном месечно уз или на рачуну за испоручену енергију дају купцу информације које се прецизно наводе, у вези са енергијом која му је испоручена. Новина је обавеза у новом ставу 2. да снабдевачи електричне енергије, топлотне енергије, природног гаса и/или воде, на захтев купца, достављају рачуне за испоручену енергију, природни гас и/или воду и у електронском облику, при чему садржај рачуна мора бити идентичан садржају рачуна који се испоставља у штампаном облику. Према ставу 3, рачун из става 2. овог члана се на захтев купца доставља у формату који дозвољава измене. У ставу 4. наведена је обавеза снабдевача из става 1. овог члана да податке о мерењу, потрошњи и трошковима за електричну енергију, топлотну енергију, природни гас и/или воду у јавним објектима и јавном осветљењу уносе једном месечно у ИСЕМ.

Чланом 32. Нацрта закона мења се назив одељка 3. тако да гласи: „3. Контрола система за грејање”. Речи: „и котлова” на крају овог назива избрисане су као сувишне због тога што према дефиницији израза: „систем за грејање” (у новом члану 5. тачка 43)), систем за грејање садржи генератор топлоте (котао).

Чланом 33. Нацрта закона мењају се назив члана 54. и члан 54. Закона. У називу члана речи: : „котлова, односно ложишта” замењују се речима: „система за грејање” ради усклађивања са дефиницијом термина „систем за грејање” из новог члана 5. тачка 43). Главна измена у члану 54. односи се на подизање прага топлотне снаге котла који је саставни део система за грејање, као критеријум да ли систем за грејање подлеже обавези редовне контроле. У складу са изменама Директиве 2010/31/ЕУ о енергетским својствима зграда, ова обавеза постоји за системе за грејање са котлом топлотне снаге 70 kW и више. Према новом ставу 2, систем даљинског грејања није предмет контроле из става 1. овог члана. Одредбе у садашњем члану 54. које се односе на овлашћење за обављање контроле система за грејање пребачене су у нови члан 54а. У осталом делу овај члан није много измењен, осим што су поправљене формулације и што је додато да Министарство води регистар извештаја о извршеној контроли система за грејање у електронском облику. Такође је проширен правни основ за акт који Министар доноси на основу става 6, у односу на правни акт који Министар доноси на основу садашњег члана 54. став 4. Закона.

Чланом 34. Нацрта закона после члана 54. додају се назив члана члан 54а који се односи на овлашћење за обављање контроле система за грејање. Садржај одредаба новог члана делимично је преузет из садашњег члана 54. Закона. Новине су у ст. 4, 6. и 7. према којима: правно лице обавештава Министарство без одлагања о измени или престанку испуњености услова на основу којих је добило овлашћење за обављање контроле система за грејање; правно лице којем је одузето овлашћење за обављање контроле система за грејање не може поднети нови захтев за добијање овлашћења у року од две године од дана правоснажности решења о одузимању овлашћења; Министарство води јавни регистар правних лица овлашћених за обављање контроле система за грејање.

Чланом 35. Нацрта закона мења се члан 55. Закона. У новом ставу 1. овог члана наводи се да обавези редовне контроле подлежу системи за климатизацију номиналне расхладне снаге веће од 70 kW, што је у складу са новим изменама Директиве 2010/31/ЕУ о енергетским својствима зграда. У осталом делу овог члана углавном су задржана решења из постојећег члана 55. Закона, уз побољшање формулација. Новина је да Министарство води регистар извештаја о извршеној контроли система за климатизацију у електронском облику. У новом ставу 6. проширен је правни основ за доношење акта Министра у односу на правни основ из садашњег члана 55. став 4. Закона.

Чланом 36. Нацрта закона мењају се називи чланова и чл. 66. и 67. Закона. Нови назив члана 66. („Уговор о енергетској услузи”) боље одговара садржини члана. У ставу 1. новог члана 66. наводи се, имајући у виду дефиницију израза

„енергетска услуга” у новом члану 5. тачка 7), да се уговор о енергетској услузи закључује као уговор о енергетском учинку и/или уговор о испоруци топлотне енергије. Уговор о испоруци топлотне енергије је новина у Нацрту закона, као најчешћи врста уговора о енергетској услузи који се у пракси закључује. У ставу 2. се прецизирају активности које може обухватати енергетска услуга.

У новом члану 67. Закона који се односи на уговор о енергетском учинку, како гласи и назив члана, у ставу 1. дата је дефиниција уговора о енергетском учинку а у ставу 2. битни елементи уговора. Садржај ст. 3-7. из садашњег члана 67. није преузет као сувишан, а последњи став 8. је пренет у нови члан 67б.

Чланом 37. Нацрта закона после члана 67. додају се називи чланова и чл. 67а и 67б. Члан 67а има назив „Уговор о испоруци топлотне енергије”. У ставу 1. овог члана наводи се дефиниција уговора о испоруци топлотне енергије, а у ставу 2. битни елементи уговора. Према ставу 3, испорука топлотне енергије за кориснике из јавног сектора се увек сматра јавном услугом.

Члан 67б има назив „Уговор о енергетској услузи као јавни уговор”. Ст. 1. и 2. овог члана су настали тако што је прерађена (проширена) одредба садашњег члана 67. став 8. Закона. Према ставу 3, Министар прописује ближе услове у погледу енергетске ефикасности зграда и друге услове под којима се може уговарати испорука топлотне енергије за кориснике из јавног сектора. Према ставу 4, корисници енергетских услуга из јавног сектора су у обавези да извештавају Министарство о постигнутим уштедама у складу са чланом 9. Закона (који се односи на достављање Министарству података неопходних за праћење спровођења Акционог плана).

Чланом 38. Нацрта закона мењају се назив члана и члан 73. Закона. Нови назив члана („Праћење уштеда енергије у друмском саобраћају”) боље одговара садржини члана. У новом члану 73. предвиђено је да Министарство утврђује и прати уштеде енергије у друмском саобраћају на основу индикатора потрошње енергије. Министар прописује методологију за израчунавање индикатора потрошње енергије из става 1. овог члана. Податке који служе за прорачун индикатора Министарству доставља министарство надлежно за унутрашње послове.

Чланом 39. Нацрта закона мења члан 74. Закона који се односи на надзор над спровођењем Закона. Према новом ставу 1. овог члана, надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши Министарство ако овим законом није другачије прописано. У ставу 2. наведен је изузетак у односу на став 1, односно да надзор над спровођењем одредаба овог закона које се односе на означавање енергетске ефикасности и еко-дизајн производа који утичу на потрошњу енергије врше органи надлежни за спровођење тржишног надзора у складу са законом којим се уређује тржишни надзор, техничким прописима који се односе на производе, овим законом и подзаконским актима донетим на основу овог закона.

Чланом 40. Нацрта закона мења члан 75. Закона који се односи на инспекцијски надзор. Према новом ставу 1. овог члана, инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона поред електроенергетског инспектора и инспектора опреме под притиском врши и енергетски инспектор, у оквиру делокруга утврђеног овим законом и законом којим се уређује инспекцијски надзор. У ставу 2. аутономној покрајини је поверено вршење инспекцијског надзора из става 1. овог члана на територији аутономне покрајине.

Чланом 41. Нацрта закона после члана 75. Закона додаје се нови члан 75а који садржи опште одредбе о поступању инспектора и инспекцијском надзору ради усклађивања са законом којим се уређује инспекцијски надзор.

Чланом 42. Нацрта закона мења се члан 76. Закона који се односи на врсте контроле извршавања обавеза из Закона које врши инспектор у оквиру вршења инспекцијског надзора, тако што се наводе врсте инспекцијске контроле, у складу са захтевима Закона о инспекцијском надзору да се правни основ за инспекцијску контролу мора прецизно навести.

Чланом 43. Нацрта закона мења се члан 77. Закона који се односи на овлашћења инспектора. У односу на садашњи члан 77, новина је да инспектор покреће поступак за привремено одузимање лиценце за обављање енергетске делатности у складу са новим чланом 46б став 4, као и да подноси пријаву надлежном органу за учињени привредни преступ и захтев за покретање прекршајној поступка.

Чланом 44. Нацрта закона мења се члан 81. Закона тако што се прецизније наводи на који начин су правно лице и предузетници дужни да омогуће инспектору извршавање инспекцијског надзора.

Чланом 45. Нацрта закона мења се члан 82. став 2. Закона тако што се наводи да жалба против решења инспектора одлаже извршење решења, осим када се ради о предузимању хитних мера.

Чланом 46. Нацрта закона после члана 84. Закона и назива одељка, додаје се нови члан 84а којим се прописује прекршајна одговорност руководиоца органа државне управе, другог органа Републике Србије, органа аутономне покрајине, градоначелника/ председника општине, као и одговорног лица у јавном предузећу и другом правном лицу јавног сектора које не достави податке који су неопходни за праћење спровођења Акционог плана, у складу са чланом 9. став 4. Закона.

Чланом 47. Нацрта закона мења се члан 86. став 1. Закона тако што се формулација радње прекршаја усклађује са измењеном одредбом члана 46. став 1. Закона, с обзиром да се прекршај односи на повреду обавезе која је прописана поменутом одредбом. Став 2. брише се.

Чланом 48. Нацрта закона мења се члан 87. Закона тако што се формулација радње прекршаја усклађује са измењеном одредбом члана 46. став 2. Закона, с обзиром да се прекршај односи повреду обавезе која је прописана поменутом одредбом.

Чланом 49. Нацрта закона мењају се чл. 87-89. Закона који се односе на прекршајну одговорност. У новим чл. 87. и 88. врши се усклађивање са изменама и допунама одредаба Закона чијом повредом се чини радња прекршаја. У члану 89. наведени су прекршаји у вези са спровођењем енергетског прегледа.

Чланом 50. Нацрта закона бришу се чл. 90. и 91. с обзиром да се одредбе ових чланова, усклађене са изменама и допунама одредаба који се односе на енергетски преглед, пренете у нови члан 89.

Чланом 51. Нацрта закона мењају се чл. 26, 28, 34. и 36. тако што се брише реч „овлашћени” у одговарајућем броју и падежу. Овом изменом доследно је у Закону израз „овлашћени енергетски саветник” замењен изразом „енергетски саветник”.

Члан 52. Нацрта закона је прелазна одредба према којој се сматра да енергетски менаџери који су до дана ступања на снагу овог закона стекли лиценцу енергетског менаџера за област општинске енергетике, имају лиценцу енергетског менаџера за област енергетике јавног сектора. Министарство на основу Закона, односно Правилника о начину спровођења и садржини програма обуке за енергетског менаџера, трошковима похађања обуке, као и ближим условима, програму и начину полагања испита за енергетског менаџера („Службени гласник РС”, број 12/15) издаје лиценце енергетским менаџерима за област општинске енергетике, индустријске енергетике и енергетике зграда, док ће у складу са чланом 24. Нацрта закона издавати лиценце енергетским менаџерима за област енергетике јавног сектора, индустријске енергетике и енергетике зграда. Енергетика јавног сектора је израз који као прецизнији замењује израз општинска енергетика.

Члан 53. Нацрта закона садржи уобичајену одредбу да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог потребна су средства из буџета Републике Србије у износу од 576.000 динара годишње почевши од 2020. године.